

[Aksel Larsen.]

på grund af grove prisforhøjelser og lignende, kunne man jo overveje, om man burde indføre almindelig pris- og avancekontrol. Dette synes jeg ikke er tilfredsstillende, navnlig ikke når vi tænker på, at ganske vist bliver folketingset ikke færdig med sit arbejde til pinse, men vi bliver vel nok færdige med det inden sankt Hans, og der er vel ikke så store muligheder for, at regeringen inden den tid kommer med et lovforslag om en udvidet priskontrol.

Så har vi sommeren, hvor folketingset ikke er inde. I den tid kan priserne stige i uønsket grad, og det vil komme til at koste ikke alene arbejderne, men også landet dyrt og drive os videre ad inflationens vej. Jeg synes ikke, man skal vente, til man er ude for ublu prisstigninger, men hellere kaste brønden til, inden der er fare for, at barnet drukner. Derfor har jeg måttet gøre opmærksom på, som man ser i betænkningen, at da ønsket om at få udvidet monopoltilsynets beføjelser for nærværende må anses for afvist fra regeringspartierne side — og nogen som helst sympati for det har man jo ej heller kunnet spore hos venstre og de konservative — må vi forbeholde os selv at møde frem med forslag her i tinget.

Man har udtrykt svære betænkeligheder ved, at det mæglingforslag, man nu vil ophøje til lov, giver transportgruppen en lille smule mere end visse af de andre grupper, der har vedtaget mæglingforslagene, for deres vedkommende har fået. Jeg kan ikke se, at der er nogen anledning til at nære betænkeligheder, bl. a. af den grund, at transportgruppen jo havde forkastet det oprindelige mæglingforslag. De grupper, der har vedtaget det, er jo i nogen grad selv skyld i, at de ikke har kunnet opnå yderligere forbedringer, og de kan måske af dette lære, at man skal ikke være så ivrig efter at stemme for et forslag, man i grunden er utilfreds med.

Venstre og de konservative er i den grad bange for at give transportgruppen selv de små indrømmelser, der ligger i forligsmændens sidste mæglingforslag, at de her stiller et ændringsforslag om tvungen voldgift. Jeg kan absolut ikke støtte en sådan tanke, men selv om jeg skulle kunne det — hvad jeg altså ikke kan, jeg må rent principielt afvise det — så måtte jeg da afvise det

forslag, der er formuleret her, fordi det oven i købet fastlægger et bestemt kommissorium for den eventuelle voldgiftsdomstol, nemlig gående ud på, at denne skal udarbejde et mæglingforslag bedst muligt i overensstemmelse med de overenskomster, der er gældende for andre grupper. Det er aldeles meningsløst, at man vil binde en voldgiftsdomstol til, at den skal indrette overenskomsterne for en gruppe, der ikke har sluttet overenskomst, efter det grundlag, andre grupper tidligere har sluttet overenskomst på. Ja, jeg ser godt, at det siges, at det foreslåede nævn skal se på, om der er ganske særlige hensyn at tage til transportgruppen, men generelt er det dog sådan, at man vil have det skal holde afgørelsen så nær som muligt op ad de andre grupper.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen sagde, at det var trist for ham at måtte sige, at de radikale nu svigter voldgiftstanken, som er deres egen opfindelse og oprindelig store kærlighed. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at der er ingen af os andre, der tror, at det var trist for ham at sige det. Han var glad for at kunne sige det, han var lykkelig for det. Jeg synes, man skal holde op. Vi har i hele denne overenskomstsituation, når vi har diskuteret spørgsmålet herinde, tydeligt mærket, at venstre og de konservative lægger mest vægt på i debatten på en eller anden måde at komme til at rette nålestik imod de radikale. Det kan de have deres fornøjelse af. Det er formodentlig ikke særlig trist, men jeg synes, det er den lille politik, og den kunne de gerne lade fare. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen kunne have sagt, at det var trist, at de radikale havde svigtet voldgiftstanken, men at sige, at det er trist for ham at måtte sige noget sådant — nej, det skal han lade være med, for det er der ingen der tror på.

Så er der protokollatet. Jeg anser protokollatet, som man kalder det, for at være aldeles uberettiget. Jeg fatter ikke, at en statens forligsmand kan indføje et sådant protokollat i et mæglingforslag, at bilægge et mæglingforslag noget sådant eller gøre et mæglingforslags fremsættelse afhængig af, at et sådant protokollat bliver underskrevet. Det er lige stærkt nok at sige til transportgruppen: nu får I et mægling-